

ԳՐԵՑ ՕՐ. ԱԼԻՆ

զխուհու փութը շնորհ. բայց երբ Բա-
կի խեղճութիւնը կը տեսնէ, կը կան-
նափութի, ամառւթ մարտուն մէջ
սկիւտ կը կը սկսի բարբախէ. և այն-
տեւ շատ համարձիկն անձ մըն է՝
հայրը, որ ապշկանք լայլ տեսնելու
փոքրէ և կը գոչէ. «Ի՞նչ ընծա՛ր, ա-
րե՛ւն ընծա՛ր, դժբաղդ չըլլա՛ս»
պարզասիւ անոր՝ զիմքն անոր չճգնե-
լուան անխորհրդէ մէջ. Առաւոյց այս և
Սարկեան. Արթին ադա ալ լա-
ւա՛ս, եւ՛ զԷմբէ մը է՝

Մէլքայն տանէն հարաւոր կերպով
կան աւանդերն մին Հոտիքն է, և
աղաթն միւս աղջիկն, որ այնքան քե-
ղի զգաւաւորիկ կուտայ խոտարմ
ընկիւն փայտաշենքերովն, որ հայտ
թիւններով կը խօսի՝ կը տարուն հե-
տէն՝ աշտով կը նայի Բուրճի

